

DE STER VAN NEDERLAND

15 DECEMBER 1932

No. 24

37e JAARGANG

DE PROFEET JOSEPH SMITH.

De Kerk herdenkt den geboortedag van haar stichter op 23 December.

KERST- EN NIEUWJAARSGROET.

Aan de Kerkleden en Zendingen in de Europeesche Zendingen.

Nooit tevoren heeft de wereld het Evangelie meer noodig gehad dan heden ten dage. Verwarring en onzekerheid vervullen de harten der menschen. De problemen van naties kunnen alleen opgelost worden door gebruikmaking van de eenvoudige beginselen van het plan van zaligheid, door geloof in God, bekeering van zonden, en gehoorzaamheid aan de verordeningen van het Evangelie, gevolgd door gestadige devotie aan de waarheid en oprecht, liefhebbend dienstbetoon aan het menschdom. De goddelijke uitnoodiging: Bekeert u en wordt gedoopt, is de alomvattende formule van verlossing, welke vrede aanbiedt in plaats van oorlog, welzijn in plaats van armoede en licht in plaats van duisternis.

Wij heiligen der laatste dagen, die alreeds op het heilige pad naar geluk geplaatst zijn, moeten de opheffende en reddende macht van het herstelde Evangelie van Jezus Christus meer dan ooit tevoren onderwijzen gedurende deze feestdagen door voorbeeld en voorschrift. De geest van den Heiland dient van ons uit te stralen. Aldus zal ieder Kerklid zijn persoonlijke aanspraak op goddelijke gunst kunnen vergrooten, en meehelpen om zegeningen over zijn medemenschen te brengen.

Dit jaar is beladen geweest met moeilijkheden voor ons allen, maar nochtans zijn wij gezegend geworden als een volk. Het hebben van het Evangelie vergemakkelijkt moeilijkheden en maakt de broodkorst zoet. Dankbaarheid doet de harten van de heiligen der laatste dagen zwellen voor de teedere barmhartigheden van God tegenover Zijne kinderen. En wij hebben de verzekering dat de Heere Zijn getrouwe kinderen zal gedenken, zegenen en behoeden.

Moge de Heere u zegenen en met u wezen, het lichaam van getrouwe laterdaagsche heiligen in Europa en over heel de wereld, door de komende feestdagen en door het Nieuwe Jaar heen. Moge Zijn barmhartigheid op al de kinderen der menschen rusten.

Wij brengen u onze beste groeten en wenschen. Het is goed, onder u te arbeiden.

Uw broeder en zuster in het Evangelie,
John A. Widtsoe
Leah D. Widtsoe.

JOSEPH SMITH – EEN EERLIJK WAARHEIDSGETUIGE
trots het geschrijf van dominee v. d. Valk.
(De dominee bleek onbetrouwbaar).

(Vervolg van blz. 364. Slot.)

III.

In de „Ster” van 15 Mei 1930, bl. 177, bespreekt de redacteur „Een kleine rectificatie” van Ds. H. Bakker in het Amsterdamer Kerkbeurtenblad van 3 Mei 1930. De Ster-redacteur had in een antwoord op een vroeger verschenen artikel (genoemd kerkbeurtenblad, 8 Maart 1930) Ds. van der Valk gewraakt als schrijver over de Mormonen. Ds. Bakker schrijft:

»Ik dien een kleine rectificatie toe te voegen aan het Antwoord (zie Kerkbeurtenblad 5 April '30), dat ik den heer Frank I. Kooyman, Zendingsleider te Rotterdam van de Mormonenkerk, gaf. Daarin kwam ook voor: »Voorts wraakt hij Ds. M. H. v. d. Valk als schrijver over de Mormonen. Dat hij nooit in Utah is geweest...« Ik liet hierop volgen: »Ook dat kan ik laten rusten...« — Ik ontvang echter een schrijven van Ds. M. H. v. d. Valk, waarin hij mededeelt, dat hij er »voor de eerste maal in het najaar van 1897 was«; iets wat de heer Kooyman in zijn brief pertinent heeft ontkend. Dit zal Ds. v. d. Valk zeker zelf wel het beste weten. Hiermede vervalt dan opnieuw één van de argumenten, door den Mormonenleider gebruikt — H. Bakker.«

Daarbij teekent de redactie van De Ster, o.a. aan:

„Van der Valk beweert dat hij er (in Utah) „voor de eerste maal in het najaar van 1897 was”. Op blz. 244 van zijn lijvig boek zegt hij:

„De aanstaande Mormonen worden in het Endowment ontleed, gewasschen en gezalfd.”

Het Endowment House werd in 1889 gesloopt (Essentials in Church History, Joseph Fielding Smith, blz. 581) maar v. d. Valk laat er acht jaren later nog plechtigheden in geschieden, neen sterker: 32 jaren later nog! Een anachronisme, dat met geen mogelijkheid goed te praten is.”

En ten duidelijkste blijkt uit dit en ander „inwendig bewijs” dat de dominee-schrijver nooit de Mormonenstad betreden heeft.

*
*

In de *Improvement Era* van 1923 heeft Dr. Robert C. Webb lange artikelen geschreven over Egyptologie en het Boek van Mormon, waarin feiten en gevolgtrekkingen aangevoerd worden, die argumenten vormen van meer of minder bijkomstigen aard: ze maken een gunstigen indruk zonder rechtstreeksch bewijs te leveren. Daar echter door Joseph Smith bekendheid met Egyptisch schrift beweerd werd, is het zeer redelijk te vragen, zoo schrijft Dr. Webb, of hij ook bewijs heeft achtergelaten dat welingelichte personen als gedeeltelijke rechtvaardiging zouden kunnen construeeren. Om langdradige besprekingen te vermijden, kiest hij twee in het oog loopende feiten uit, welke afdoend bewijs leveren dat de Profeet Egyptologische kennis opgedaan had uit een vertrouw-

bare bron. Het eerste wordt gevonden in den naam van de stad Nauvoo, welke gekozen werd, zoo luidt het verhaal, omdat hij „schoon” of „mooi” beduidde. Nauvoo was de „City Beautiful”, de mooie stad. Deze beteekenis, zeide hij, had het woord in de taal of het dialect, door hem „hervormd Egyptisch” genoemd. Welnu, zoo gaat Dr. Webb voort, in het Egyptisch wordt het woord voor „schoonheid” gewoonlijk met *nefer* aangeduid, en in den regel voorgesteld door een luit, een voorwerp dat, zoo zeggen sommige autoriteiten, het geluid van *nof* of *nofer* moet kenbaar maken. In dit geval bestaat er geen zekerheid even zoo min als in vele andere gevallen, afgezien van de analogieën van de latere Koptische taal. Metterdaad vindt men in de klinkletters in de meeste Egyptische woorden de grootste onzekerheden in de Egyptologische studie. In elk geval bestond de bekende methode van het afleiden van het denkbeeld „mooi” uit het symbool voor „mooiheid” hierin, dat het meervoudig gemaakt werd volgens het te omschrijven zelfstandig naamwoord. Zoo vinden wij op de Rosetta-steen den titel van Ptolemeus Epiphanes verscheiden malen herhaald: *neter per neb neferu*, letterlijk „god Pharoah, Heer van Mooiheden, waarin wij moeten lezen „mooie Heer” of „goede Heer”. De uitdrukking voor „mooie stad” zou zijn: *nut neferu*, „stad-van-mooiheden”. Het in het oog springende verschil tusschen den naam Nauvoo en den Egyptischen meervoudsvorm is het ontbreken van de letter „r”, wat heel goed gehouden zou kunnen worden voor een dialectische verandering in een taal die „hervormd” of gewijzigd genoemd wordt. De dichte benadering tot de wezenlijke Egyptische klank en ook de meervoudsvorm met de slot „u” geven zeer zeker stof tot denken.

Het tweede feit geeft zelfs nog meer stof tot denken en heeft rechtstreeks te doen met de vraag of de hier besprokene een of ander Egyptisch schrift kon lezen. Het komt voor in het bijschrift van het eerste der drie plaatjes, die het Boek van Abraham verlichtten. In den rechter benedenhoek van dit plaatje ziet men een offertafeltje met bloemen er op, en er naast twee figuurtjes, aan elke zijde één, die niet terstond thuisgebracht kunnen worden. Het is met „10” genummerd en beduidt, zoo staat er, „Abraham in Egypte” (in het Engelsch: „Abraham in Egypt”). Verstaan wij nu dat dit een korte aanteekening is, die „Abraham in Egyptian” moet beduiden („Abraham in 't Egyptisch” en niet „Abraham in Egypte”, zooals het foutief vertaald is in het Hollandsch) dan hebben wij een interessant bewijs van heel iets anders dan giswerk. De hiërogliphische beteekenis van het offertafeltje wordt doorgaans als „ab” gegeven, het figuurtje rechts op den vloer stemt met niets nauwkeuriger overeen als met het hiërogliphische symbool voor de letter „r”; de bloem op het tafeltje duidt, in den conventioneelen hiërogliphischen vorm, de lettergreep „ha” aan (zuiver met scherpe „h” als de „ch” in het Hollandsch *ach*).

Dit geeft ons vijf wezenlijke letters, *Ab-r-ha*, volgens bekende hiërogllyphen. Het figuurtje op den vloer, links van het offer-tafeltje, is niet zoo duidelijk. Wanneer wij echter bedenken dat de houtgraveur, die oorspronkelijk dit plaatje kopieerde, klaarblijkelijk zoo min teekenaar als Egyptoloog was, dan mogen wij concludeeren dat dit figuurtje niet zuiver gekopieerd is. Zooals het daar staat lijkt het nergens meer op dan op de bekende schriftteekening van de afbeelding van een uil, die het hiërogllyphische teeken is voor de letter „m”. Het komt, wat het ook moge geweest zijn in de oorspronkelijke teekening, genoeg met het uilenfiguurtje overeen om aan Joseph Smith, of welken anderen waarnemer ook, de veronderstelling te ontlokken, dat de uil bedoeld werd en het met „m” te vertalen, zoodat de naam *Ab-r-ha-m* compleet is.

Verklaring van figuur 10 op het eerste plaatje bij den tekst van het Boek van Abraham. Deze voorstelling toont ontegenzeggelijk aan, dat de steller van het bijschrift wel iets af wist van Egyptische schrijfwijzen.

Indien hij of wij, toevalligerwijs, dit laatste figuurtje verkeerd uitleggen, doet dit nog niets af aan de beteekenis van de andere figuurtjes, waaromtrent niet de minste twijfel bestaat. Dit wordt verklaard op bijgaand diagram. Wij hebben hier echter niet te maken met de mogelijke of zelfs „waarschijnlijke” oorspronkelijke beteekenis van deze figuurtjes, doch wilden enkel en alleen maar aantoonen hoever iemand uit moderne tijden de juiste phonetische waarden heeft weten te herkennen van voorwerpen, die doorgaans gebruikt worden bij hiërogllyphenschrift. De man die het bijschrift bij dit plaatje schreef, zoo besluit Dr. Webb, wist wel degelijk iets van de Egyptologie af.

GRONINGER CONFERENTIE,

gehouden op 10 en 11 Decemter 1932.

Zaterdagmiddag 2 uur: Zendelingenbijeenkomst.

Zaterdagavond 8 uur: Ambtenaren en Ambtenaressen vergadering. Deze samenkomst ving aan met het zingen van lied

No. 100: „Vertrouwen”. Broeder Jan van Komen vroeg des Heeren zegen en het tweede lied was No. 76: „Verlosser van Israël”. Ouderling Daniel A. Grundmann, onder wiens leiding al de bijeenkomsten gehouden werden, richtte enkele welkomstwoorden tot de aanwezigen, waarna zuster Sjoukje Scheer, presidente van de Z.H.V. in de Zending, en zuster Tine Hartman-Spaans, presidente van de J.V.O.O.V. in de Zending het woord voerden. Het tusschenlied was No. 188: „Ontsteekt uwe lichten”. Ouderling John S. Lugt, Ouderling Woodrow W. Winward, Ouderling John G. de Gooyer, Opziener van de Zondagsscholen en J.M.O.O.V. in de Zending, en Zendingspresident Frank I. Kooyman waren de volgende sprekers. Tot slot werd lied No. 45: „De Trouwe Vriend” gezongen. Br. J. H. F. Luttmmer dankte.

Zondagmorgen 10 uur. Deze bijeenkomst werd met het zingen van lied No. 38: „Vat moed, alles is wel” aangevangen. Br. W. A. van Komen Jr. sprak het openingsgebed uit, en lied No. 13: „Vergeet niet 't gebed” werd gezongen. Ouderling Grundmann gaf een korte inleiding, en de eerste sprekers waren: Ouderling John E. Van Boerum, Opziener van het Priesterschap- en Genealogisch werk der Zending, en Ouderling Kenneth J. Draayer. Een duet: „Ik weet dat mijn Verlosser leeft”, werd gezongen door zusters W. Boonstra en G. Bos, en Ouderlingen Albert H. Bragonje en D. Stanford Harris waren de volgende sprekers. Een clarinet- en zangduet werd nu ten gehore gebracht door zr. Hartman en Ouderling Alma H. Dalebout van den Haag, waarna br. Klaas Woltjer, president van de Groninger gemeente, en President Kooyman het woord voerden. Het slotlied was No. 76: „Verlosser van Israël” en br. Jan Drent uit Sneek sprak het dankgebed uit.

Na deze bijeenkomst werd er een korte doopdienst gehouden waarin 4 personen gedoopt werden.

Zondagnamiddag 3 uur: Deze samenkomst ving aan met het zingen van lied No. 170: „Kom o gij Vredevorst”. Ouderling Parley Bernards opende met gebed, en lied No. 27: „O mijn Vader” werd gezongen. Ouderling Clyde Biddulph, Assistent Redacteur van de Ster van Nederland, was de eerste spreker, waarna Ouderling Harold R. Williams (pas aangekomen) sprak. Ouderling W. Rulon Lee was tolk. Hierna voerde Ouderling Lee, Secretaris van de Zending, het woord. Een zendelingen-dubbel kwartet zong „Abide With Me”. en zr. Sjoukje Scheer en Ouderling John G. de Gooyer spraken hierna tot de aanwezigen. „What Shall the Harvest Be”, een lied, werd nu gezongen door het zendelingen-dubbel kwartet, waarna Ouderling Walle Koster het woord voerde. Het slotlied was No. 12: „Strijd voor het recht”. Broeder Tiddens Drent dankte.

Zondagavond 7 uur: De laatste bijeenkomst van deze conferentie

werd met het zingen van lied No. 67 : „Wij danken U, Heere” aangevangen. Ouderling Geert Boekweg vroeg des Heeren zegen en het lied : „Een engel van den Heer” werd gezongen door vier zusters van de Groninger gemeente. Het voorstellen van de algemeene autoriteiten van kerk en zending vond nu plaats. De stemming was eenparig. Ouderling Arthur van Otten, president van het Rotterdamsche district, en Ouderling Parley Bernards waren de eerste sprekers. Zr. Hartman en Ouderling Dalebout gaven wederom een clarinet- en zangduet, waarna zr. Hartman de aanwezigen toesprak. Ouderling Gerard J. Klomp, president van het Utrechtsche district, en br. P. A. van Komen, eerste raadgever in de Groninger gemeente, waren de volgende sprekers. Het zendelingen-dubbel kwartet zong nu : „God Be With You Till We Meet Again”, en de volgende sprekers waren : Ouderling James E. Houston, president van het Amsterdamsche district en de Zendingspresident. Tot slot werd lied No. 48 : „De Geest Gods” gezongen. Ouderling M. LeRoy de Korver eindigde met dankzegging.

Deze conferentie was een echt geestelijk feest. Al de Zondagsbijeenkomsten waren goed bezocht door Kerkleden en vreemdelingen. Het conferentieonderwerp : „De Weg, de Waarheid en het Leven”, werd op krachtige wijze behandeld door de verschillende sprekers en spreeksters.

CONFERENTIE VAN ZENDINGSPRESIDENTEN TE PRAAG.

Op onze kiek op blz. 376 ziet men v.l.n.r. eerste rij : zuster Gaeth, Patriarch James H. Wallis, zr. Wallis, President John A. Widtsoe (Europa), zr. Widtsoe, pres. Hyrum D. Jensen, (Noorwegen), zr. Jensen, pres. Arthur Gaeth (Tsjechoslovakije). Tweede rij : Rosette Widtsoe, zr. Douglas, zr. Forsberg, zr. Woolf, zr. Larsen, zr. Budge, zr. Salzner, zr. Kooyman, Helen Salzner. Derde rij : pres. James H. Douglas (Engeland), pres. Gustave W. Forsberg (Zweden) pres. Golden L. Woolf (Frankrijk), pres. Holger M. Larsen (Denemarken) Ouderling Clifford L. Ashton, pres. O. H. Budge (Duitschland-Oostenrijk) pres. Francis Salzner (Zwitserland-Duitschland) en pres. Frank I. Kooyman (Nederland).

HUISBEZOEKLES.

De huisbezoekles voor Januari is te vinden in 1 Corinthe 3 : 10-17 : Bouwwerk dat de vuurproef kan doorstaan.

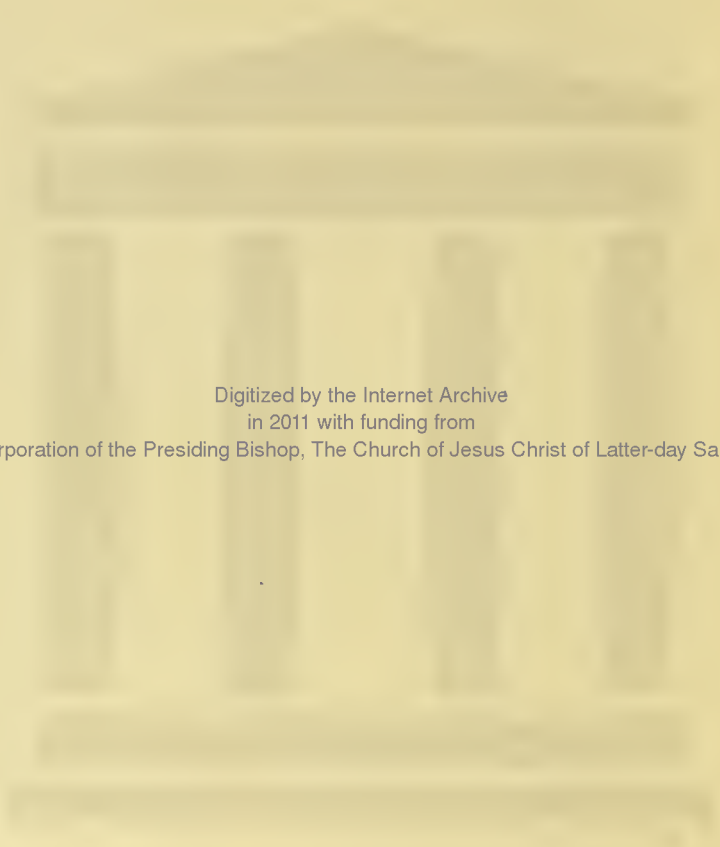
CONFERENTIE VAN ZENDINGSPRESIDENTEN TE PRAAG (zie artikel op blz. 375).

DE STER
VAN NEDERLAND
HALF-MAANDELIJKSCH
TIJDSCHRIFT VAN
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS
VAN DE
LATERDAAGSCHE HEILIGEN

37^E JAARGANG, 1932

„Laat ons dan voortgaan te waken en strijden,
't Harte bereid voor elk naderend lot,
Rustloos en moedig aan d' arbeid ons wijden,
Leeren te wachten en hopen op God”.

UITGEGEVEN
DOOR DE NEDERLANDSCHE ZENDING
CROOSWIJSCHE SINGEL 16B — ROTTERDAM

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

EEN WOORD... ACHTERAF.

Weer is de tijd aangebroken voor het schrijven van een Post Scriptum bij een afgeronden jaargang van ons zendings-organ en wel jaargang zeven-en-dertig: de zeven-en-dertigste als De Ster en de eerste als De Ster van Nederland.

Evenals 1931 stond ook 1932 in het crisis-teeken. De wereld kan nog maar niet op dreef komen, naar het schijnt. Terwijl wij dit op het papier zetten is er heel wat geschrijf en gewrijf over de nog steeds onbetaalde oorlogsschulden. Dáárvor heeft men geen geld, wel echter voor allerlei voorbereidselen voor nieuwe oorlogen, voor een dolzinnigen bewapeningswedstrijd. . .

De redactie is dankbaar dat de Ster van Nederland niet verduisterd is in deze donkere dagen van wereldwee, maar haar schijnsel heeft kunnen uitzenden tot troost en bemoediging van menigen wandelaar op Gods wegen, zoo hopen wij. Wij hopen tevens dat zij licht gebracht heeft waar anders duisternis de overhand zou hebben gehad, en dat ook deze „stralenbundel”, deze jaargang, nog menig jaartje een lichtbron zal blijven.

Voor de eerste maal verschijnt bij het slotnummer van het jaar een verluchte bijlage: De Plaatjeskrant, een Kerstuitgave, die, hopen wij, in den smaak van onze lezers zal vallen. Onze Jeugdwerk-beweging ontvangt deze bijlage met gewijzigd achterblad: het geïllustreerde artikel „Tot Zijnen Tempel” is vervangen door versjes en plaatjes die betrekking hebben op den Grooten Kinder-vriend en kinderen.

REDACTIE.

INHOUDSOPGAVE.

A	
Aangename correspondentie	268
Afval, Een teeken van!	168
Afval, Merkteekens van den grooten	81
Algemeene Zaligheid	53
Allen vriendelijk gegroet!	295
Als de wei ontwaakt	85
Amsterdamsche Conferentie 52, 91, 248, 269,	302
B	
Bij het portret van Paul Ver- maat	184
Bij onze kiekjes . . . 150, 168,	200
Bijgeloof	39
C	
Conferentie-aankondiging 157, 176,	248
Conferentie van de Z. H. V. 95,	368
Conferentie van Zendingpresi- denten te Praag	375, 376
D	
Depressie, De	155
Doel des levens, Het	175
Dood, Is er een leven na den	174
Dooden, Zaligheid voor de 34, 69, 98, 141, 188, 227,	266
Door een auto gedood	111
E	
Eere zij God!	380
Eerste beginselen van den Godsdienst, De	177
Evangelie en Gezondheid, Het 6, 42, 75, 106,	139
Evangelische Vragenbus 16, 99,	250
F	
Familiegroep	296
G	
Gedenboek, Een	336
Geen plaats	382
Gedichten en Rijmstukken: Avondmaalsversjes, Een twaalfal	79

Bij het portret van Paul Ver- maat	184
Blijd', o verblijd	255
Brigham Young	169
Denken heeft ons gevormd	22
Dierbre, aan 't stof ontboeide moeder	138
Eerste zegepraal der liefde, De	122
Eng'len uit verheven oorden	361
Gebed, Het	299
Geen blijde Heiland?	156
Geen verontschuldiging	327
God weet het 't best.	62
Habakuk de Optimist	239
Hemelboden roepen luid	361
Hoort! wat Hemelsch rein' akkoorden	362
Jeugdwerk	367
Kerstfeest nadert, Het . 344,	361
Leef niet voor niets	19
„Liefste naam, De”	104
Naderende Junifeest, Het,	136
O zoo ver,	104
Soorten	173
Wat innigblijde zangen	344
Wie hield het meest van moeder?	247
Geloof van onze vaders, Het	158
Geloofsterkende Zendingen- ondervindingen	193, 217
Gemeente conferenties	351
Genealogische klassen	335, 364
Genealogische lessen	335, 364
Getuigenis, Een	275
Gezondheid, Het Evangelie en 6, 42, 75, 106,	139
God die spreekt, Een	276
Goddelijk gezag	209
Godsboek der Nephieten zegt, Het	23
Godsdienst, De eerste beginse- len van	177
Godsdienst noodig, Waarom is	145
Godsdienst, Practische	124
Godsdienst voor den gemiddel- den mensch, De	305
Groepsleidsters, Kantoorperso- neel en	151
Groet uit het Rotsgebergte	270
Groet uit zee, Een . 68, 134,	222

Groeten aan werksters in de Z. H. V.	66
Groninger Conferentie 10, 112, 127, 135, 367,	373

H

Heiligen der laatste dagen, De Heugelijke Dagen.	72
Hoe wij dienen te vergeven	199
Hoe wordt het tiend gebruikt?	226
Honing als hoofdvoeding.	350
Hoofdbesturen, Vrouwelijke	312
Huisbezoekbroeder, De	314
Huisbezoekles, 5, 32, 60, 88, 127, 176, 204, 224, 255, 282, 315, 351,	375
Huwelijksverbond, Het.	230

I

In memoriam	117
Interessant Kerst-allerlei	2
Invloed van het Christendom op jonge Joodsche harten	234
Ivins, President Anthony W. 273,	274

J

Joseph Smith - een eerlijk waarheidsgetuige, 316, 323, 346, 363, J.V.O.O.V., Organisatie van de Joseph Smith, De Profet	371
	131
	369

K

Kantoorpersoneel en groep-leidsters	151
Kerk uit een heuvel gedolven, Een	97
Kerkambten, Onze onbetaalde Kerkelijke „behulpfels”	309
Kerken en de Wereldcrisis, De Kerkleden, Plaatselijke als zendingen	87
	59
	321
Kerst- en Nieuwjaarsgroeten 17, Kerstavond in de Gevangenis	370
	381
Kerstgroet van de Koningin, De Kiekjes, Bij onze 150, 168, Klacht van een bisschop, De Kus die te laat kwam, Een.	1
	200
	86
	173

L

Leeren gehoorzamen, Het	270
Leven na den dood, Is er een?	174
Levens, Het doel des	175
Levenswoorden.	23
Liefdesketenen.	202

M

McMurrin, President Joseph W. †	345
Merkteekens van den grooten afval	81
Millioenen in rook opgegaan	239
Moederliefde	129

Monument op den heuvel Cumorah, Een	300
Mormonen in Noord Amerika, Nederl.	38
Mormonen in ons land. De	285
Mormoonsche activiteit	205

N

Naar Praag en terug 295, 313, 329, 339, 365,	378
Nederl. Mormonen in Noord-Amerika	38
Neemt zijn talent weg.	241, 258
Nibley President Charles W. †	9
Nieuwjaarsgroeten, Kerst- en	17

O

O, wonder om te hooren!	383
Onze onbetaalde kerkambten, Oorlogsschade te Sjanghai	309
	103
O.O.V. Conferentie. Vijfde algemeene	157, 176 185
O.O.V.-werk	248
Openbaring noodig	191
Opmerken	222
Oproep tot dienstverrichting, Een	337
Organisatie van de J.V.O.O.V.	131
Over de vreugden van het wandelen	214
Overleden, zie Zendingenieuws.	

P

Paarl van groote waarde, De Patriarch Hyrum G. Smith overleden	282
	65
Persoonlijke getuigenis van Tiendbetalen	225
Plaatselijke Kerkleden als zendingen	321
Practische Godsdienst	124
President Anthony W. Ivins 273,	274
President Brigham Young	161
Priesterschapslessen 5, 40, 80, 103, 141, 176, 204, 231, 270, 298, 328,	368

R

Rapportboekjes, Huisbezoekers Maandelijksch	26
Rauwe-kost voeding	358
Rotterdamsche conferentie 74, 101, 280, 298,	333
Rijmstukken, Zie Gedichten.	

S

Salomo als Mandarijn	130
„Segolia”	26, 61
Simsons ezelskinnebakken	78

Smith, Patriarch Hyrum G. overleden	65
„Ster, De”	232
Sterfbedsbekeering	199

T

Teeken van afval, Een	168
Tempelplechtigheden	353
Tiend, Hoe wordt het gebruikt?	226
Tiendbetalen, Persoonlijk getuigenis van	225
Treffender dan theoriën en teksten	162

U

Utrechtsche Conferentie 138, 172, 295, 327,	356
---	-----

V

Van de Redactie:	
Aangenaam bezoek	233
Acht kruisjes	281
„Anti-Christelijke leerstellingen der Mormonen”.	57
Artikel over de „Mormonen”, Een.	233
Bevriende Pers.	297
Blauwvogeltjesboek, Een	377
Boek-openbaring geen onfeilbare gids, Een	28
Brigham Young.	169
Conferentie van Zendingspresidenten te Praag, De	233
„Dwars door Amerika”.	90
Echo's v. d. Amsterdamsche conferentie.	281
Ezechiël en het Boek van Mormon.	121
Gedachten over het eeuwige leven	25
Genealogische Zondag	297
Gezegend Nieuwjaar!	10
Groote les van de Pinksteruitstorting, De	153
„Heiligen der laatste dagen, De” Huisbezoekers Maandelijksch Rapportboekje	26
Jongste Alg. Conferentie, De Moedersdag	137
Niet dringen	73
Ontslag van Zuster Elisabeth J. Kooyman	297
Onze gedenkboeken	345
President Charles W. Nibley †	9
President Joseph W. McMurrin †	345
President Widtsoe en gezelschap op bezoek	249
President Young en de O.O.V.	169

„Segolia”: een handleiding voor de Zeemeeuwmeisjes	26
„Ster van Nederland, De”.	9
Utah-tijdschrift neemt Ster-artikel over	233
„Uw wil geschiede!”.	41
Verjaardag van de Z. H. V.	89
Vijandige lectuur	265
Voorjaarsconferenties	41
Waarlijk opgestaan	105
Waarom zooveel lijden?	27
Zuster Kooyman naar huis	281
Van twee ridders en eenijdelentwist	156
Varia 31, 149, 206, 237,	303
Verbetering	248
Vergeven, Hoe wij dienen te Vermaat, Bij het portret van Paul	184
Vermaning	191
Vertaler van het Hollandsche Boek van Mormon, De	118
Via Dolorosa	109
Vijfde Algemeene O. O. V. Conferentie	185
Voldoende slaap voor onze kinderen	359
Volker, Jan W. F. †	111
Volmaking, De weg tot 290, 341	
Vragenbus, Evangelische 16, 99,	250
Vrouwelijke Hoofdbesturen	312

W

Waar de Europeesche Zendingspresidenten vergaderden	289
'n Waar woord.	143
Waarom is godsdienst noodig	145
Wandelen op Zondag	87
Wandelen, Over de vreugden van het	214
„Wat denkt gij van Christus?”	50
Weg tot volmaking, De	290, 341
Wereldcrisis, De kerken en de Weten dat iedere nef doortintelt, Een	33
Wie ben ik dat ik God kan weerstaan?	257
„Wij gelooven ook in het Boek van Mormon”	114
Wijzen uit het Oosten, De	29

Y

Young, President Brigham 161,	169
---	-----

Z

Zaligheid, Algemeene	53
Zaligheid voor de dooden 34, 69, 98, 141, 188, 227,	266

Zending spreekt, De	20	Zendingsnieuws 48. 63, 65, 80,	
Zendingen van het Amster-		94, 126, 144, 156, 183, 203, 240,	
damsche district	200	272, 288, 315, 336, 351,	364
Zendingen van het Groninger		„Z. H. V., Conferentie van de	
district	170	95,	368
Zendingen van het Rotterdam-		„Zij dachten dat het een engel	
sche district	171	was”	113
Zendingen van het Utrecht-		Zondagsschoolwerk 24, 64, 96,	
sche district	152	128, 160, 192, 224, 238, 256, 268,	
Zendingsondervindingen, Ge-		287, 320, 335, 352,	384
loofsterkende	193, 217	Zoon des Menschen, De	49

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: CLYDE BIDDULPH

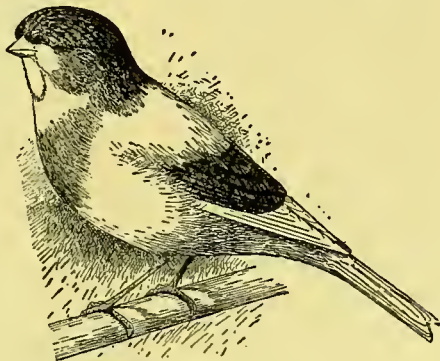
VAN DE REDACTIE.

Een «Blauwvogeltjes Boek».

Voetje voor voetje, langzaam maar zeker, gaat ons Jeugdwerk in de Ned. Zending vooruit. Onlangs werd de Blauwvogeltjes beweging verrijkt met, ja, hoe zullen wij het noemen? Een gidsboekje, een handleidinkje? Zoo iets is het.

Snoeperige plaatjes verluchten het. Wij geven hier enkele weer. Het eerste, een meisje met een brandende kaars, heeft tot bijschrift: „Liefde verlicht de Wereld”.

Nummer twee: meisje in biddende houding, gaat vergezeld van het rijmpje:

„Bid tot God, want dan
[hoort Hij je:
Altijd zijn Zijn engelen
[bij je.”

Voorts een dartel meisje
in een bloemveld, waar-
boven vlinders zweven:
„Gezond te zijn en blij,
Is meer dan goud voor
[mij.”

Voor heel het jaar is er bij
elk plaatje een roostertje
van nuttige leefregels en
voorschriftjes. Bij dit derde
plaatje leest men bijvoor-
beeld: „Ik heb mijn groen-
ten opgegeten”. „Ik heb
mijn tanden geborsteld”.
„Ik heb in een kamer met
open raam geslapen”.

En bij het vierde : „Ik heb bij het bordenwasschen geholpen”. „Ik heb mijn spullen netjes gehouden en weggeborgen”. „Ik heb moeder geholpen”.

Bij het zoeven genoemde plaatje lezen wij :

„De plicht verricht
den arbeid goed,
Maar liefdes tooi
maakt alles mooi,
Wat men ook doet.”

De vijfde en laatste tekening — een jeugdig meisje, in gediensstige houding bij oud grootmoedertje — verlicht deze gedachte :

„Vriendelijkheid — een taal die de stommen kunnen spreken en de dooven verstaan.”

Dat een blauwvogeltje den omslag versiert spreekt haast vanzelf.

Met groote voldoening vermelden wij, dat een flink aantal kinderen van niet-leden onze jeugdklassen bijwonen.

NAAR PRAAG EN TERUG.

(Slot—vervolg van bladzij 367).

De Zondag, die in onze vergaderingsdagen valt, is Conferentiedag voor de Praagsche kerkelijke gemeente. Gelukkig voor ons, dat het spreken grootendeels in het Engelsch plaats vindt (door een tolk overgezet in de taal van het land) want, het zij nogmaals gezegd, van het Tsjechisch is geen lettergreep te verstaan. Wat moet een vreemdeling bijvoorbeeld er van maken als hij een volzinnetje hoort uiten of geschreven ziet zooals het volgende :

Strč prst skrz krk !

Die vier woordjes, waarin, zooals men ziet, geen enkele klinker voorkomt, beteekenen: Steek vinger door keel. Voor de eigenaardigheid teekenden wij ook het woord zmrzlina op, dat roomijs beteekent.

Bijna al de zendingspresidenten richten het woord tot de betrekkelijk kleine samenkomsten: vele vrienden, zoo wordt ons verklaard, zijn terstond na afloop van de Sokolsfeesten naar buiten getrokken, om daar verder hun vacantedagen door te brengen. Dat is dus — voor onze Conferentie althans — een schaduwzijde van die feesten!

Een dezer dagen vernamen wij het ontstellende bericht dat

Thomáš Bat'a, de groote schoenfabrikant, de „Ford” van Tsjechoslovakije, noodlottig om het leven is gekomen. Ook in ons land kennen wij de Bat'a-schoenwinkels. De Prager Presse, een Duitsch blad, kondigt de droeve tijding met groote letters aan:

Tomáš Bat'a tot

Zlin, 12. Juli. Tomáš Bat'a ist heute nach sechs Uhr früh das Opfer eines Flugzeugabsturzes geworden. Wenige Sekunden nach dem Start, der in dichtem Nebel erfolgte, stürzte das Junkers-Flugzeug, in dem er neben dem altbewährten Piloten Brouček Platz genommen hatte, ab. Tomáš Bat'a verschied zuerst, der Pilot nach etwa einer Viertelstunde.

Op een avond bezoeken wij allen President en Zuster Gaeth in hun woning en maken daar kennis met hun baby, verleden winter omstreeks Kerstmis geboren: Grant Ivins, genoemd naar den President der Kerk en diens raadgever. Het kind wordt volgens moderne voorschriften gevoed en is een toonbeeld van gezondheid.

Vrijdag 15 Juli is de laatste conferentie-dag. Tien dagen heeft het geduurd. Op dezen laatsten dag hebben er in den morgen, vroegtijdig, comité-vergaderingen plaats en om tien uur de gebruikelijke getuigenisdienst, waarmede de samenkomsten besloten worden. Even denken wij aan een door Zuster Gaeth in de eerste dagen der conferentie gegeven getuigenis, toen het spontaan, bij het geven van haar rapport, tot uiting kwam. Hoe treffend was dat! Haar vader, nu overleden, was indertijd als buitengewoon gezant van de regeering van Tsjecho-Slovakije naar Utah gezonden om daar de Heiligen der laatste dagen in hun hoofdkwartier te bestudeeren. President Maserijk wilde goed ingelicht wezen. Zuster Gaeth was secretaresse geweest van haar vader en had de rapporten gereed gemaakt. Dat was haar eerste kennismaking geweest met het Mormonisme; aan de vrucht kende zij den boom. Thans staan Broeder en Zuster Gaeth en al onze zendelingen niet alleen op goeden voet, maar op vriendschappelijken voet zelfs, met den President der Republiek en vele andere regeeringspersonen.

In de getuigenisbijeenkomst ontbreekt niet één: de secretarissen, die anders elkander afwisselden, en enkele bezoekers en bezoeksters doen mee aan dit geestelijk feest. Waarlijk, het is een feest, een zielsverkwikking. Na afloop van dit samenzijn gaan velen de stad nog eens in en worden allerlei voorbereidselen gemaakt voor het vertrek. De meesten denken den volgenden dag af te reizen, enkelen vertrekken terstond.

In gezelschap van President en Zuster Woolf, van de Fransche Zending, vertrekken wij Zaterdagmorgen, om 8 uur ongeveer. In Neurenberg, dat wij in gezelschap van daar werkende zendelingen eenigszins bezichtigen, scheiden onze wegen. Zuster Kooyman en haar echtvriend volgen den kortsten terugweg. Te Wurtzburg

brengeu wij zoowat een uur door, om vervolgens langer te ver-
toeven te Frankfurt-on-Main. Hier maken wij weer kennis met de
daar werkende zendelingen, o.a. met Ouderling Wilford Fluit, uit
Hollandsche ouders geboren. Zijn vader en moeder wonen te
Salt Lake City en woonden vroeger te Rotterdam. In de Zondag-
avond bijeenkomst spreken wij beiden enkele woorden, door broeder
Fluit vertolkt.

Maandagmorgen gaan wij naar Mainz, waar wij de daar werkende
zendelingen ontmoeten: Wat prettig is dat, zoo overal geestver-
wanten aan te treffen! Hier begint, volgens ons reisplan, ons
Rijnreisje. Per „Rheindampfschif” gaan wij aldus naar Keulen en
genieten ter dege van de fraaie tafereelen die de romantische oevers
hier te zien geven. Wat moet zich hier veel hebben afgespeeld
in den loop der eeuwen, toen de roofridderschap — waarvan de ruïnen
nog spreken — in bloei was. En lang vóór die dagen, toen de
Romeinen de wateren van den Rijnstroom afzakten, en lang dáár-
voor. . . .

Te Keulen aangekomen voelen wij onzen reislust afgekoeld. Wij
bezigtingden den beroemden Dom, alleen aan den buitenkant,
maar verder gaan wij niet. Het Vaderland trekt. Ons werk roept.
En weldra zitten wij weer in den trein, die huistoe gaat. Geen
moeite aan de grens — daar zijn Hollands velden weer! Arnhem,
Utrecht, Gouda — het traject is zóó bekend, het is alsof wij niet
weg zijn geweest. En Rotterdam — nog nèt zoo! Maar onuit-
wischbaar staat in ons geheugen gegrift het mooie beeld van de
stad aan de Vltava of Moldau met haar negende „Slet Všesokolskij”
(9de Tsjechoslovaaksche Pan Sokol Meeting), haar zeer oude en
zeer moderne gebouwen, haar nijvere, zonlievende bevolking, haar
voor ons onvergetelijke zendingspresidenten Conferentie: ons eigen-
lijke reisdoel. Blij uit, blij thuis!

„Daar vonkt een diebre gloed in eigen huis en haard.
Neemt men van daar zijn vlucht met sterkgespierde vleuglen,
De wijze weet zijn kracht te vieren en te teuglen,
Hij kent de weelde hem in 't welkom thuis bewaard.”

EERE ZIJ GOD!

„Daar is het”, zei 't jongetje, „Zie, daar is Bethlehem!” En het
meisje zag de stad, waar alles heel blond en licht was. Ze zag
kleuren in den klaren nacht, zoo helder als had de zon geschenen,
maar toch zweefde de stad tusschen lichte wolken en bloeiden de
sterren tusschen bloemen in. En rustig straalde de groote komeet;
heel vast, heel stil stond ze veilig te branden boven het lage,
kleine huis, waaromheen ze weer het zachte lied hoorde ruischen,
dat ze van daar in haar hutje op de heuvelen gehoord had. Maar
nu begon ze ook de woorden te verstaan: „Eere zij God in de
hoogste hemelen!”

„Kom”, zei het jongetje weer en hij trok haar voort bij de hand. Zij traden schoorvoetend verder, snel toch in hun zonderling begeeren, tot ze vóór het witte huisje stonden en voorzichtig klopten op de deur. Toen die geopend was door een vriendelijk groetend jongetje met groote sneeuwblanke vleugels, zagen ze het kindje in zijn kleine kribbe liggen. Met een luiden kreet viel Gotelindis met gevouwen handjes aan zijn voeten neer. „O Kindje, o wonder Kindje,” zuchtte ze zacht. En toen Gotelindis de oogen opende, toen ze eindelijk uit haar verwarring ontwaakte, zag ze de wanden van het huisje wijken en het dak werd één met de blauwe lucht. Maar tusschen de engelen in witte kleeren die hosanna juichend het kindje omringden, zag ze opeens een schaar van armen, van oude menschjes en kleine kinderen, die allen met bleeke, van pijn verwrongen gezichten hun armen uitstrekten naar de krib, opdat het Kindje hen genezen zou..... Zij brachten het allen hun geschenken en legden ze op het kribbetje neer.

„Eere zij God! Hosanna! Eere zij God! Eere zij God!”

Uit: „*De Gouden distel*”, door Pol de Mont.

KERSTAVOND IN DE GEVANGENIS.

I.

Het is niet te verwonderen, dat de gevangenislucht doordrenkt is van overgevoeligheid. Het trof mij onmiddellijk in de kerk. Hier moest nuchter gesproken worden. De ontroering stond echter op het punt, om bij het minste of geringste uit te barsten. Alleen het enkele woord „moeder” — is voldoende om haar te voorschijn te roepen en de oogen vochtig te doen worden. Om niet eens te spreken van den Kerstavond zelf. Dat is de eenige keer in het jaar, dat ik aan de gemoedsstemming den vrijen loop laat. Ik zeg er niet veel van, maar zwijgen over het huiselijk leven doe ik niet. De Kerstliederen verzwijgen het immers evenmin. Wij zingen er zooveel als maar mogelijk is. Maar soms zijn er heel wat stemmen, die blijven stokken. Ik bemerkte dit de vorige Kerstmis, toen ik opgaf: „Het Kerstfeest maakt mij zoo verheugd”, — jubelend en krachtig werd het ingezet. Maar naar mate de verzen elkaar opvolgden, vielen er al meer en meer stemmen weg en toen wij kwamen aan: „Dan steekt moeder al de kaarsen aan, zoodat er geen hoekje in het duister blijft”, toen was ik zoowat de eenige die nog zong.

Uit: „*De ziel van den gevangene*” door Eivind Berggrav.

II.

De klokken stortten in feestelijken triomf een zee van tonen uit over de donkere stad. „Zalig Kerstfeest” klonk er in duizenden feestelijk verlichte huizen. „Zalig Kerstfeest”, werd er gefluisterd diep in het hart van den eenzamen man. Hauge richtte zich op

en stond met opgeheven hoofd in de donkere cel, waar het treurig vetkaarsje brandde met donkerroode vlam. Hij vouwde de handen. Even daarna klonk het gezang „Jezus met U in gemeenschap treden”, trillend omhoog van uit de nauwe cel der raadhuisingevangenis. Buiten in de winterkoude en de duisternis stonden twee zwijgende mannen. Ze keken op naar de cel van Hauge. Ze hoorden diens stem. Terwijl ze daar stonden te luisteren hielden ze elkaars hand vast, als twee kinderen. Toen Hauge vertroost zich weer neer had gezet, sprong hij plotseling op, vol verwondering. Daar buiten steeg een lied omhoog. Het waren twee menschen, die het gezang zongen voor hen, die in nood verkeerden; de angstroep der verlatenen tot God om verlossing. Nu zweeg het gezang. De beide mannen stonden treurig te staren naar het schemerdonker tralievenster. „Kijk” roept een der beide mannen. Een vetkaars werd hoog opgeheven en wierp haar warmen schijn uit in de duisternis. Het was Hauge, die de overwinning verkondigde van het licht op de duisternis en de eenzaamheid van den kerker. „God zij lof!” mompelden zij daarbuiten. Het licht verdween. De duisternis van den avond werd dieper. Stil bleven de twee vrienden naar omhoog staren.

Na een poosje kwam de stille lichtglans voor het tralievenster weer te voorschijn. Toen verscheen een hand met een kaarsesnuiter. De kaars werd gesnoten en de kleine vlam brandde plotseling klaar en helder. Beide mannen begonnen te snikken. Ze hadden de boodschap begrepen. Het gold Gods licht klaar te doen branden, zoodat het een helderen glans kon verspreiden voor de menschen. Nu werd daar binnen gezongen: „Een vaste burcht is onze God”. En onder het gezang brandde het stille licht helder voort tot de laatste regel was weggestorven. Toen zonk het langzaam en verdween. En stil zeiden de twee: „Gelukkig Kerstfeest, Hauge! God geve je daar binnen een gelukkig Kerstfeest!”.

Uit: „*Hans Nielsen Hauge*”, door Jacob B. Bull.

GEEN PLAATS.

Nooit komt de zelfzucht zoo voor den dag als in die oogeblikken, wanneer de menschen elkaar verdringen om een plaats te veroveren. Als ik maar onder dak ben, dan doet het er niet toe of die anderen plaats hebben om te overnachten.

„Heil hem die in de schuilplaats des Allerhoogsten woont en vernacht in de schaduw des Almachtigen”. Voor zoo'n mensch is er altijd plaats en is ook een stal in Bethlemen goed. En Maria kon haar Kind rustig nederleggen in de kribbe.

Als er in het Bethlehem der wereld nergens plaats is voor Hem, dan zoekt de Vader het allereenvoudigste plaatsje op, waar Hij zijn Kind kan laten vernachten. Zou dat ons hart niet kunnen zijn?

Dan moet ons hart wel heel eenvoudig zijn, zoo eenvoudig, dat de menschen er geen acht op slaan. Zoo eenvoudig, dat God het de meest geschikte plaats vindt.

U, die voor ons geboren zijt, U zij ons hart, ons lied gewijd,
Wij voegen juichend onze stem, Bij 't engelenheir van Bethlehem.

Uit: „Voor stille oogenblikken”, door J. C. Helders.

O, WONDER OM TE HOOREN!

„Gunnhild, Gunnhild — ga naar het voorhuis en luister of je de Kerstklokken kunt hooren — die zullen nu wel geluid worden!”, riep grootmoeder. Gunnhild sloeg een doek om haar hoofd en liep naar het voorste gedeelte van het huis, dat aan de voorzijde open was, maar in het zuiden door de trap naar de zolderkamers werd afgesloten.

Een gure noordenwind woei haar tegen, toen zij zich over de balustrade boog. De sneeuw was aan de voorzijde van het huis hoog opgewaaid en zat in alle retten tusschen de spijlen van het hekwerk en tegen de ramen van de bovenvertrekken.

Hier en daar waren de wolken vaneengereten en in de openingen daartusschen stonden heldere wintersterren, die hun stralenbundels naar de aarde zonden, als wilden zij sneeuw en mist en alles wat hen verhinderde om naderbij te komen, wegvegen.

Want vanavond hadden zij van uit de hoogste hemelen een grooter tijding aan de menschen te brengen, dan op eenig anderen avond in het jaar. En in het noorden stond de ster van David in het teeken van de Harp, de ster die Gunnhild gezien had op den avond, dat zij van de doodenwacht bij Job naar huis ging, en die ze sindsdien Jobs ster noemde.

Op hetzelfde oogenblik werden eenige zachte klokketonen naar haar toegedragen, van heel ver weg.

Slechts vaag en bij tijden bereikte het geluid haar oor, en het leek haar als was het met dat verre klokkengezang als met het sterrenlicht: beiden deden moeite om tot haar te komen. Zij moest hen als het ware helpen — zichzelf in koude en duisternis begeven om hem te ontmoeten. En opeens was het Gunnhild of de sterren begonnen te zingen, terwijl de kerkklokken hen op de harp begeleidden, zooals Job in vroeger dagen:

Een reine maagd schonk ons een Kind, Gods Zoon als mensch geboren!
Een roos aan eene leliëntak. O, wonder om te hooren!

Bijna zonder dat zij het merkte, zat Gunnhild daar te zingen in de avondlucht, en zij gevoelde een weldadige warmte midden in deze wintersche koude, alsof er iets lieflijks en heerlijks diep in haar hart was binnengekomen. Toen begreep zij, dat Job zelf in het lied was, dat uit haar innerlijk te voorschijn stroomde, en dat hij bezig was den heiligen vrede naar haar toe te dragen vanuit het hemelsch festijn vol lichtende sterren.

En ook begreep zij, dat Kerstmis niet gemaakt wordt door menschelijke moeite en beslommingen, maar dat de Kerstvreugde nederdaalt uit het heelal, ieder jaar en op alle plaatsen, wanneer iemand er zich maar voor kan openstellen.

Uit „De Zwerfer”, door Ingeborg Möller.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR JANUARI 1933.

AVONDMAALSVERS.

Berouwvol kom ik thans tot U,

Ik voel, Gij mint mij teër;

Bij 't Avondmaal, genuttigd nu,

Denk ik aan U, o Heer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

(L. en V. Afd. 135 vers 3)

Joseph Smith, de Profeet en Ziener des Heeren, heeft méer gedaan (Jezus alleen uitgenomen) voor het heil der menschen in deze wereld dan iemand anders die er ooit in geleefd heeft.

2^{1/2} MINUUT TOESPRAAKJES.

- 1 Januari „Een getuigenis van het Evangelie”.
„De Heidenen en Israëlieten”. Boek van Mormon.
- 8 Januari „Profetiën aangaande het vergaderen van Israël”.
„Profetiën aangaande het bouwen van Zion en het herbouwen van Jeruzalem”. Oude Testament.
- 15 Januari „Het leven van den Profeet bedreigd”.
„De laatste twee jaren van des Profeten leven”.
Kerkgeschiedenis.
- 22 Januari „De Opstanding van Jezus”.
„Jezus' laatste vermaningen aan zijn Apostelen en zijn Hemelvaart”. Nieuwe Testament.
- 29 Januari „In de Verzoening was voorzien”.
„De val kwam niet bij toeval”. Evangelieleer.

Uw Zondagsschool-President is bereid U verder inlichtingen te geven.
J. G. de G.

INHOUD.

De Profeet Joseph Smith	369	Van de Redactie:	
Kerst- en Nieuwjaarsgroet	370	Een Blauwvogeltjesboek	377
Joseph Smith - een eerlijk waarheidsgetuige	371	Naar Praag en terug	378
Groninger Conferentie	373	Eere zij God!	380
Conferentie van Zendingspresidenten	375	Kerstavond in de Gevangenis	381
Huisbezoekles	375	Geen plaats	382
Zendingspresidenten te Praag.	376	O, wonder om te hooren!	383
		Zondagsschoolwerk voor Jan.	384

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.